

Wuslědki za serbšćinu 6. lětnik

Luby 6. lětniko,

nadźijamoj so, zo so sće strowi a zo pilnje serbske powěsće čitaće. Tu slěduja wuslědki nadawkow. Přirunujće je z wašimi wuslědkami a wzmiće je jako móžne wotmołwy. Wězo su při hesłach k zasopowědanju wšelake formulacije móžne. Hač k jutram maće zawěsće hišće dosć powěsćow k čitanju wyše. Přejemoj wam při spjelnjenju nadawkow dale wjele wjesela a wuspěcha.

1. „Wozbožacy són“ str. 30 – 31/ 1 (*jenož namjet, wšelake formulacije móžne*)

- w 16. lětstotku – čězko w Budyšinje ludźi z wodu zastarać
- twar wodarnje 1496 – mišter Gregor z Wroclawja
- woda ze Sprewje → wódne koło → drjewjane roty → klumpa so do města
- drjewjana wěža so wotpalila → twarski mišter Wenzel Rohrscheidt natwari 1558 nowu wodarnju
- hač do džensnišeho znaty twar w Budyšinje
- powěsć: twar moderneje wodarnje ze zadžěwkami zwjazany
- twarc přenjeje wodarnje: mnich
- dzeń poswjećjenja twara na Mjasowych wikach
- problem: žana kapka do studnje njezapnje
- wina: twarski mišter, mnich → do jastwa
- mnich je přeswědčeny, zo njeje wina → čekny z jastwa do lěsa
- wusny, soni wo žabje, kiž w rołach tči a je zatyka
- wotući, da roty přepruwować → woprawdže žaba wina
- wotstonichu žabu, woda pluskotaše, mnich džakowny a swobodny

str. 31/ 4

Jedna so wo powěsć, dokelž

- je **awtor njeznaty**,
- ma **wěrne** (twar wodarnje, čas twara, ludžo, kiž běchu wodarnju twarili) a **njewěrne džěle** (mnich, kiž měješe són wo žabje, són so zwoprawdži)
- je kruće zwjazana ha **historiski podawk** (twar Budyskeje wodarnje), **konkretne wosoby** (Gregor z Wroclawja, Wenzel Rohrscheidt), **městnosće** (Budyšin, Mjasowe wiki, Sprjewja, lěsy w juhu), **podawki** (twar wodarnje) a **čas** (1514, 1496, 1558)
- wowliwuja **nadpřirodne mocy** jednanje (són wo žabje)

2. „Kubšičanska Marata“ str. 35 – 37/ 4 (*Kak bu Marata přelesćena?*)

(I)

Marata přinjese pohončej swačinu. Staji jemu pak džiwne žadanje: Wón smě tykanc jěsć, ale bjeztoho, zo tykanc nakra. Piwo smě pić, ale tež bjeztoho, zo so karana dótknje. Pohonč ju přelesći a wupije piwo ze stomjanej trosku. Z nožom wukraje tykanc, bjeztoho zo by kromu nakrať.

(II)

Ludžo chcychu Maratu z hórki wuhnać, dokelž so jej bojachu. Jeničce kat ze Stołpina móžeše pomhać. Zapřahnychu 16 čornych koni a čehnjechu kamjeń z blaka, na kotrymž Marata sedžeše. Donjesechu ju pak do lěsa na Čornobohu abo do pěskoweje jamy w hornim kraju Łužicy.